

din locurile și oamenii de unde vine sau spre care se duce, din taina existenței ei necunoscute. Parfumuri cu esențe felurite, după zile, parfumuri tari de rău și de bine.

Nu avusese nici față nici frumusețe. Se zărise în oglindă. Parcă era un chip șters, aburit, privit prin transparența unui geam des. O efigie nedefinită sub umbra moale a pălărioarei.

Nici frumusețe, nici urățenie, nici nume, nici fapte? Nimic care să ațâțe agresiunea gândurilor omenești.

Pe locul ei stătuse asvârlită ca un buchetel uitat de violetă de pădure. Misterul ei blajin avea parfumul delicat al violetelor. Tristețea și iubirea i le culeseră ca pe niște fire din acele floricele pe care misterul mișcărilor le tămăduiește ca și cum ar fi sorbite din vinele albastre și ermetice ale simfriei curate a lutului.

Trenul se depărtase. Se uită înainte spre ulița deschisă. Se uită spre orizontul deschis. Ar fi vrut să meargă înainte spre ele până unde se isprăvesc... sau ar fi vrut să doarmă adânc.

Apăru lângă ea pe trotuar o figură cunoscută de slujitor, care o căuta și deodată locul își reluă aspectele lui cunoscute.

Puse în mâna copilului ultimii franci, ultima risipă. Dar el rămase nemulțumit și cu un glas blând, spuse: Aș fi vrut să le duc eu!—Era ultima milă, ultimul dar. Strada îi fu atunci astupată de o ceață groasă și umedă pusă pe ochi. Dar numai curseră.

Trebuia să miște și să vorbească. Din ce era să ia puterea? O durea capul tare. Totuși vorbi și porni. Acum era amurg și părea că soarele acela se difuzase într-o lumină palidă, vagă, aburită dar nes-trămuntată.

Se uită iar spre orizonturi, înainte de a-i fi acoperite. Străvezii și libere. Depă locul ei porneau împrejur ca niște raze. Asta era puterea din care va putea vorbi și umbla. Nădejdea e ultima energie a ființei.

Dar ea vedea orizontul ca pe un cerc care o va întoarce pe drumul tristeții spre aceleleași locuri scumpe. O lumină străvezie și stinsă acoperea inserarea. Ochii numai erau umezi. Pe gene părea că i-au rămas prinse din soarele prea arzător fire de aur și scria cu ele pe paloarea orizonturilor: Spes ultima Dea!

HORTENSIA PAPADAT-BENGESCU

A APĂRUT DE

E. LOVINESCU

GHEORGHE ASACHI

— VIATA ȘI OPERA LUI —

Editura „CARTEA ROMĂNEASCĂ”

Prețul Lei 14